

Oponentský posudek bakalářské práce

Název práce: Po stopách Jana Blažeje Santiniho-Aichela

Autorka: Anna Kulišová, Cizí jazyky pro cestovní ruch – AJ, FJ

Vedoucí práce: Mgr. Markéta Krmenčíková

Anna Kulišová si za cíl své bakalářské práce stanovila charakteristiku života a díla Jana Blažeje Santiniho-Aichela, popis barokního slohu a vybraných památek na území České republiky, a dále zpracování návrhu itineráře výletu po Santiniho památkách. Tyto cíle se jí v práci podařilo zčásti naplnit.

Volba tématu je nesporně zajímavá, architektova osobnost a jeho stavby přitahují pozornost nejen odborníků, ale i široké veřejnosti. Zpracování tématu by pro autorku mohlo být vhodnou průpravou pro budoucí profesionální působení. V případě bakalářských prací není chybou jejich kompilační charakter, očekáváme spíše, že autorky prokáží schopnost efektivně pracovat s literaturou, obeznámenost s tématem a schopnost je po svém uchopit a prezentovat. Pochopitelným požadavkem je také patřičná jazyková a formální úroveň práce.

Předložená bakalářská práce má odpovídající rozsah i logickou strukturu. Autorka postupovala od charakteristiky baroka k architektově osobnosti, jeho životu a dílu. Nejrozsáhlejší část práce je věnována popisu vybraných stavebních památek. Je škoda, že autorka se podrobněji nevěnovala tématu českého baroka, nezasadila ho do širšího historického kontextu. Právě tento umělecký sloh byl, a do určité míry i nadále je, silně ideologizovaný. Tohoto faktu se autorka dotkla pouze letmo na str. 21 v souvislosti s poutním místem poblíž bělohorského bojiště, když uvádí: „...vítězství katolické strany nad protestanty mělo za důsledek začínající útlak v Čechách“. Právě toto období „útlaku“, pod vlivem Aloise Jiráska označované za dobu temna nadlouho ovlivnilo pojetí baroka v české historii. Bylo by dobré, aby se autorka alespoň při obhajobě k tomuto tématu vyjádřila.

Nejrozsáhlejší část práce, tedy popis konkrétních stavebních památek, považuji za nejproblematictější. Autorka sice opět postupovala systematicky, zvolila památky podle jednotlivých oblastí, směrem od Prahy přes Plzeňsko až k nejnámějším Žďáru nad Sázavou a Zelené hoře. Popisy jsou jednotvárné, plné odborných termínů, text je kvůli častým chybám (zejména vyšínutí z větné vazby) obtížně srozumitelný. Navíc popisy bez obrazové dokumentace působí spíše samoúčelně, jazykové chyby pak vyvolávají dojem, že se v těchto pasážích autorka sama ne zcela dobře orientuje. Pro ilustraci uvádím několik ukázek.

Pasy a pendetivy, nacházející se pod tamburem kupole, jsou vyvýšena křížovými pilíři románského původu. Vnitřní stěna tamburu je rozdělena do osmi polí a ty jsou vymezena barokně-gotickými arkádami s polosloupy, zdobený kalichovými hlavicemi. (str. 30) podobně str. 31 Okna ve dvou etážích jsou rámována lineárně profilovanými příporami, doplněné o kapkovité hlavice a polygonální úseky říms, na které dopadá pata klenby s tříbokými výsečemi. – k jakému slovu se vztahuje adjektivum „doplněné“?

str. 36: Vnitřní prostory zámku jsou rozdělena do deseti hlavních prostorů v obou podlažích, doplněná o malé provozní místnosti při průnicích středního jádra a bočních křídel.

37: Průčelí kostela je předstoupeno dvěma hranolovými věžemi zastřešenými báními cibulového tvaru, svírajících mezi sebou polygonální arkádovou předsň,

str. 42 Číslo pět se vztahuje pro Pět Kristových ran a je symbolem pravého mučednictví, ale i pro pět hvězd, které představují svatozář sv. Jana Nepomuckého

43: Závěr kostela je obklopen mohutnými zdmi, které vyčnívají kolmo z jeho stěny v podobě sloupu.

str. 57: Cílem práce bylo seznámit čtenáře s barokním stylem a přiblížit dílo J. B. Santiniho, který byl unikátem díky detailně propracovaným půdorysům, nekonečnou fantazií a uměním propojit gotický a barokní styl, díky čemuž vytvořil na českém území škálu jedinečných staveb.

V závěru hlavní části práce, tedy její 3. kapitoly, postrádám alespoň pokus o shrnutí tématu, zobecnění, které by prokázalo, že autorka zvolené téma dokáže povýšit nad pouhé výpisky z odborné literatury.

Formální stránka práce je na dobré úrovni, autorka důsledně a bezchybně cituje, práci navíc opatřila rozsáhlou obrazovou přílohou, do níž zařadila i vlastní snímky některých architektonických památek. Jazyková úroveň textu je slabší, kromě výše uvedených chyb se objevují i další. Autorka se dopouští chyby při používání přivlastňovacích zájmen jeho a svůj (např. str. 12, 28), opakovaně nesprávně tvoří přivlastňovací pád od jména Santini: Santiniův (str. 22), o Santiniově (str. 24). Opakovaně chybuje ve tvarech sloves postavit a vystavět: postavěné (str. 24), Kupole s lucernou se vystavila (str. 25).

I přes uvedené výhrady doporučuji práci Anny Kulišové k obhajobě.

navrhované hodnocení: